

Den magiske døren!

Forfatter:
Emil Andre

illustrert av:
Emil Andre

Härstad skole.
4. Trinn / 2017-2018

Kapittel.1-Hei

Hei!

Jeg heter Kim og er 10 år. Vennene mine kaller meg "ghost" fordi jeg har møtt ekte spøkelser. Ja, det er helt sant.

Jeg synes det er kult å bli kalt ghost.

Beste vennen min heter Per og han er også 10 år.

Han er nok ikke så populær som meg,men han er veldig snill.

Skolen som jeg og per går på heter "Skole veien skole.

JEG LIKER IKKE SKOLE!!!!

Jeg er veldig redd for Fru Olsen.

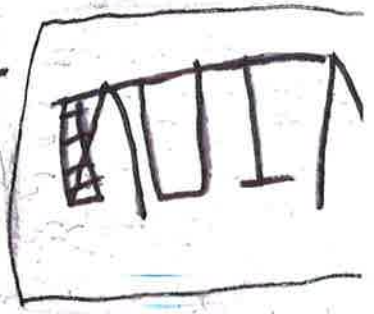
Jeg har hørt at i en av timene hennes var det en gutt som ikke hørte etter og da måtte han gå naken med kun BH og jente truse en hel uke.

Men, men,la oss glemme det og gå over til den magiske døra.

Nå kan jeg fortelle om den magiske døra og spøkelseshuset.

S kole veien skole

Kapittel 2 - Brevet

En dag da jeg sluttet på nok en skoledag, dro jeg ned i kjelleren. Da jeg gikk forbi den magiske døra hørte jeg rasling. Jeg så på døra.

Noen dyttet ut et brev. Det var ned slimet. Jeg åpnet brevet.

Der lå det en nøkkel og et ark.

Jeg tok opp arket. Det sto:

Spøkelsesland/Grav 13/11.10.1900

101

Til du som finner dette brevet.

Kan du hjelpe meg ut herfra?

Når du har låst opp døra med nøklene fra brevet,

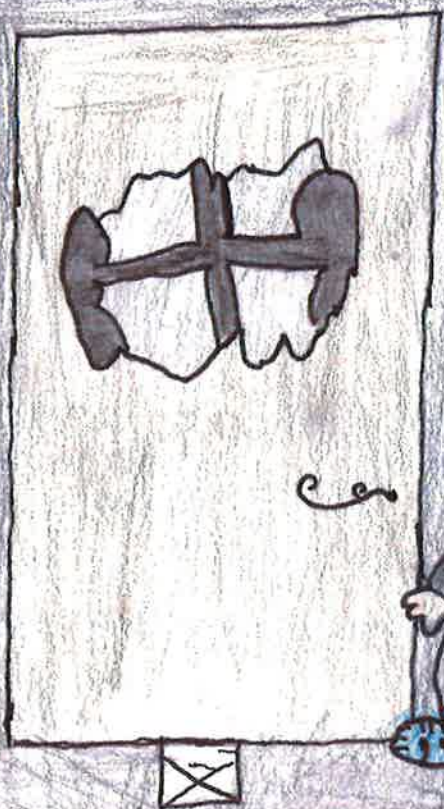
har jeg hengt opp et kart innenfor døra.

Følg kartet og vær på vakt til enhver tid.

Håper du kan hjelpe meg.

Hilsen Dragonza.

Jeg sprang til Per og viste han brevet. Han ble helt forskrekket og så på meg...

Waste
Waste

Kapittel 3 - Nøkklene.

Jeg tok sakte opp nøklene.

Vi sprang ned til kjelleren og prøvde og låse opp døra, men den passet ikke.

Vi så på hverandre, jeg sa - tenker du det samme som meg?

Fru Olsen har den i safen!?! , sa vi i kor.

Jeg har nøkkelen til safen hennes, sa jeg.

Vi må planlegge.

Neste dag ga jeg en lapp til Per.

Planen vår sto der.

Per leste lappen og nikket mot meg etter at han hadde lest ferdig.

Vi gikk til kantina.

Alt var vanlig.

Fru Olsen furtet og klødde seg selv under trusa, fluene var på plass og alt var enkelt.

Men da jeg så på veiene så jeg faktisk bittelitt av veggen.

Det var første gang i hele mitt liv jeg så det.

Vi gjemte oss i et skap og så ut gjennom en sprekk.

En lang time etter måtte Fru Olsen på do.

Da spratt vi ut av skapet og sprang mot safen.

Der vridde vi om nøkkelen og åpnet safen.

Inne i safen lå det en nøkkel.

Vi tok nøkkelen og akkurat da vi snudde oss og skulle til og sette på sprang kom Fru-Olsen ut av wc døra.

Det tok neppe så lang tid før at hun la merke til oss.

Da satte vi på sprang.

Hun var rett bak oss og var rød i ansiktet.

Jeg var redd.

Det blir mørkt, var alt jeg rakk og tenke før hun røsket tak i Per.

SPRING!!!, sa han,SPRING!!!

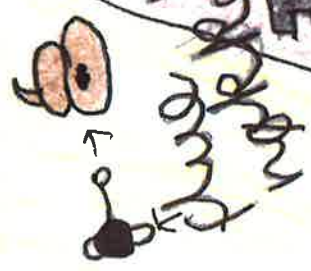
Jeg sprang ned i kjelleren, tok opp nøklene og låste opp døra.

Jeg har låst opp Den magiske døra....

Nøstler

Save nøstler

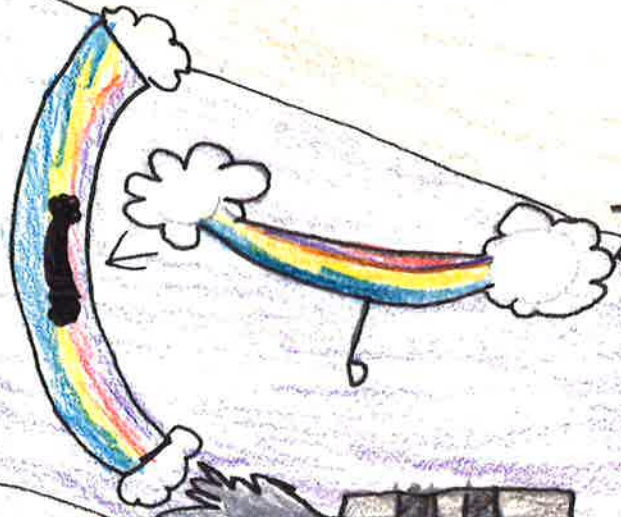
Lunch nøstler

Vand nøstler

Måske det nøstler

regnbue nøstler

Kapittel 4 - En annen verden

På andre siden av døra åpnet det seg en verden jeg aldri kunne forestille meg, alt var annerledes. Det likner på en fin skog, bare at det var veldig mørkt.

Da jeg gikk lenger inn i skogen, kom jeg til en kirke. En ganske skary spøkelsesgård.

Da jeg kom nærme nok hørte jeg lyder som: mo ha ha ha ha og oooooooooo.

Det var skummelt og det lynte. Det var som en skrekkfilm.

Jeg skvatt når det plutselig kom et flyvendet laken rett bak meg.

Jeg sprang inn i kirken og gjemte meg i et skap. Jeg kjente noe som pirket meg på ryggen. Jeg snudde meg sakte rundt.

HHHHHHHHHHJJJJJJJJJJEEEEEEEEEEEEELLLLLLLLLLLLPPPPPPPP!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!

!!!!!!!!!!!! EN DDDRRRRRAAAAAAAGGGEEEE!!!!!!!!!!!! Jeg spratt ut av skapet! Og på en, to, tre, sto jeg midt på gulvet og var omringet av spøkelser!!!

Nå var jeg veldig,VELDIG, VELDIG redd!!!!!!!!!!!!

Kapittel 5 - En annerledes venn.

Plutselig spratt det noe svart og grønt ut av skyggen, og fløy rett over meg. Så grep den tak i meg og hev meg ned i en grav. Jeg så opp og på gravsteinen.

Det sto:13.

Når jeg tenker meg om så sto det det på brevet.

Plutselig kom skikkelsen jeg så til syne igjen. Den satte seg over meg og sa:

-Hvem er du?

-Jeg er Kim, sa jeg usikkert.

-Har du fått et brev?

-Ja,men to spørsmål. Hva og hvem er du?

-Ikke bli redd da, sa han lavt.

-Okey, sa jeg spent.

-Jeg heter.....Dragonza.....

-Fortsett

-Og...er...en.....

-Og er en hva, sa jeg spent

-Drage

-HHHHHHHHHHVVVVVVVAAAAAAAAA.....EEEEEEENN...DDDDDDR

RRRRRRRRRAAAAAAAAAAGGGGGGGGEEEEEE!!!!!!!

-Ja, sa han og virket litt trist.

-Hvorfor?

-For mange år siden, da jeg var på din alder dro jeg hit og møte en ond trollmann.

Han forhekset meg, og for å oppheve forbannelsen må en 10 eller 9 år gammel gutt beseire han .

- Ok,sa jeg usikkert og tenkte at dette var umulig.

Kapittel 6 - Mitt oppdrag

Plutselig kom jeg på hvordan jeg kunne hjelpe min nye venn.

-Dragonza!

-Ja.

-Kom hit litt.

-Ok.

-Jeg vet hvordan jeg kan hjelpe deg.

-Hvordan.

-Jeg må ha noen ting fra min verden da.

-Hva da.

- Tau.
- Fiskegarn.
- Rullesko.

For at hvis vi fester tauet der og der detter han ned på rulleskoene og triller ned dit så fester vi garnet der og på 1,2,3 så har vi fanget han.

-Jeg skjønnte kanskje ikke en drit av det du sa men god plan.

-Hade sa jeg mens jeg sprang inn i den magiske døra.

• tau

• nullset

• fisRe-gam

Kapittel 7-Tilbake på skolen.

Da jeg var tilbake var alt som før.

Jeg hentet bare rulleskoene i skolegården.

Men hvordan skal jeg få tak i tau.

Det er et tau som henger ned fra taket,men det er minst 5 meter over bakken.

AAAAAAAAAAAAA!!!! hva er det jeg tenker på.

Jeg må få tak i det tauet,men hvordan?

Jeg så meg rundt.

BINGO!!!

Vaktmesteren har glemt den lange stigen.

Jeg sprang raskt bort til stigen.

jeg tok opp den tunge stigen og gikk sakte bort til bakgården.

Det var skummelt.

Jeg satte opp stigen og klatret opp til toppen.

Jeg strakte og gjorde meg så lang som jeg kan.

Jeg sto der i fem minutter så nådde jeg det akkurat,men det er noe feil.

jeg så bak.

HHHHJJJJJEEEELLLLPPPPP!!!!!! JEG DETTER BAK!!!!!!

Jeg slapp stigen og datt.

Men jeg spratt opp igjen.

Jeg så ned.

PEER!!!!

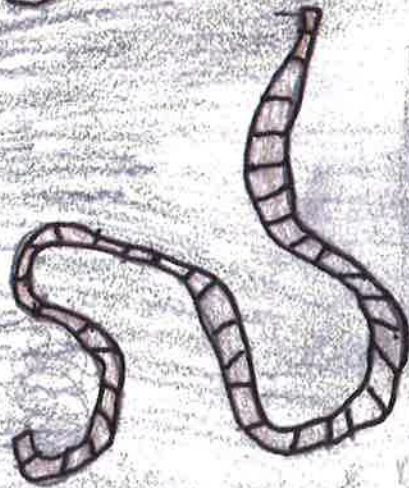
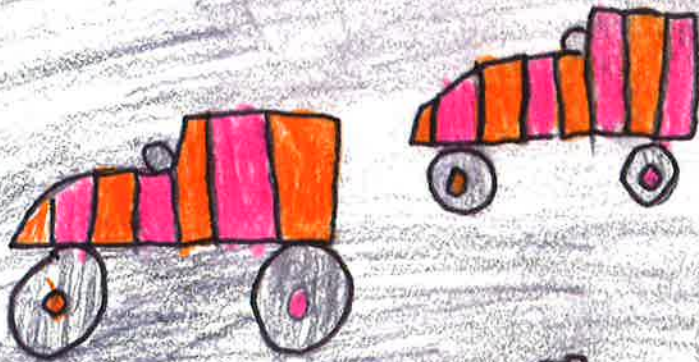
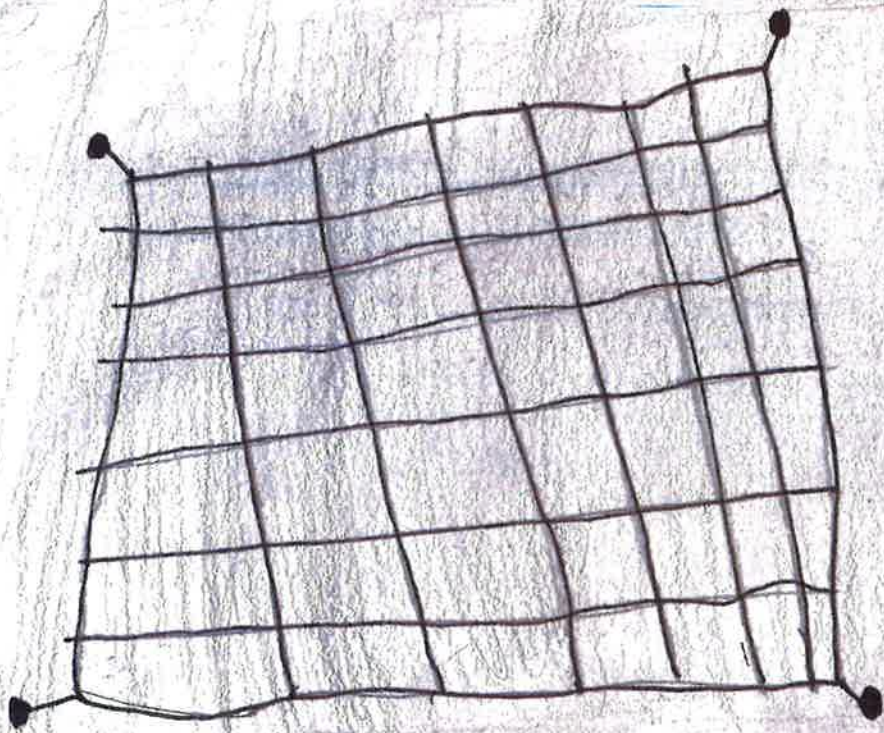
Han og noen andre gutter holder et fiskegarn sammen.

Da jeg stoppet og hoppe takket jeg han.

Da jeg la merke til garnet bønnfaller jeg han om og få det,og selvfølgelig fikk jeg det.

Nå hadde jeg alt.

Jeg sprang ned i kjelleren og dro tilbake til den andre verdenen.

Kapittel 8 - Sannhetens øyeblikk.

Jeg tok til meg og startet.

Først knytet jeg tauet rundt to trær.

Så legger jeg rulleskoene rett bak.

Deretter knyter jeg garnet rundt fire trær.

-Dragonza!

-Ja.

-Hent fienden!

-Okey.

Litt etter.

-Han kommer!!!!!!!!!!

Jeg så han inn i øynene.

-FRU OLSEN!?!Det ligner på Fru Olsen!!!Det er ikke en trollmann men en heks!!!

Jeg rakk akkurat og si det før showet startet.

Først snublet hun i tauet.

Så datt hun på rulleskoene og trillet inn i garnet,og vips,så var hun fanget.

Dragonza ble forvandlet til sitt sanne jeg,HHHHVVVVAAAA!!!!!!

Du ligner Per, eller nesten i hvert fall!!!!????!!!!

Vel,vel,jeg skal la dere være i fred.

Hade! Jeg må tilbake til skolen sa jeg dro ut av døra.

